

**Plataforma
d'entitats cristianes
amb els immigrants**

Consideracions entorn la polèmica generada per la proposta de l'Ajuntament de Vic

La Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració ha reflexionat entorn de la polèmica pública encetada arran de l'anunci que va fer l'Ajuntament de Vic de restringir els criteris per a l'empadronament d'estrangers, en aquest municipi, quan aquests no acrediten que han entrat legalment a Espanya.

Abans que res volem deixar clar que les nostres paraules, encara que comportin una crítica a l'esmentada iniciativa municipal, no han de ser interpretades en cap cas com una desqualificació global de la gestió de l'equip de govern de la ciutat de Vic. Al contrari, volem subratllar l'exemplar i meritòria tasca, malgrat totes les dificultats, que ve realitzant aquest municipi en l'acollida i la integració social de l'important volum d'immigració que ha rebut en els darrers anys.

Dit això, volem deixar constància de la nostra decepció per les característiques del debat generat i per les conseqüències negatives que sembla que se'n deriven.

En efecte, lamentem intuir que les posicions preses pels diferents responsables polítics de partit o institucionals han estat, **massa sovint, orientades més per interessos partidistes o electoralistes, que per principis morals**, conviccions o estratègies meditades en favor d'un bon govern del fet migratori.

Malauradament no ha estat un debat prou seriós, basat en dades i informes sociològics i jurídics que fonamentessin les diferents propostes i declaracions, en un sentit i en un altre, sinó que més aviat hem assistit, com tantes altres vegades, a un intercanvi de retrets, acusacions i comentaris simplistes.

D'altra banda, **molts mitjans de comunicació no han estat a l'alçada** de la importància i complexitat del tema. Alguns han fet un

ús sensacionalista i simplista de la notícia, aprofitant certs prejudicis socials i pensant principalment a captar audiència, amb reportatges, entrevistes o enquestes que no pretenien una anàlisi seriosa de la qüestió. Moltes informacions estaven mancades de tota contextualització social o legal i de dades sobre la realitat migratòria d'aquell municipi o sobre la seva trajectòria en la tasca de la integració, i tampoc no informaven del rol i els efectes legals de l'empadronament.

Aquestes dues constatacions ens porten un cop més a constatar **la necessitat que tenim d'enfortir la nostra cultura democràtica i jurídica**, per tal d'avançar vers una societat més madura i més capaç de respondre adequadament als reptes que planteja una temàtica tant complexa i delicada com és el fet migratori.

Tanmateix, més enllà de les característiques del debat, **ens inquieta la qüestió de fons que està en joc, que no és cap altra que l'accés als drets i serveis essencials per a moltes persones nouvingudes, algunes d'elles en situacions extremadament precàries.**

Volem, doncs, subratllar la importància que es mantingui un principi que fins ara ha estat bàsic en la gestió migratòria del nostre país: **totes les persones immigrades, amb absoluta independència de la seva situació legal al nostre país, han de poder accedir als serveis públics essencials** per a una vida digna (educació, sanitat,...) **i gaudir de tots els drets humans fonamentals**, no només per la seva dignitat com a persones, sinó perquè aquesta és una necessitat bàsica per garantir la convivència i la cohesió social.

Cal subratllar que el fet de trobar-se en situació administrativa irregular, àdhuc sota una ordre d'expulsió, no anul·la la dignitat humana d'aquestes persones. Els immigrants no són simple mà d'obra o mercaderia, sinó persones que gaudeixen de drets fonamentals, d'acord amb la proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans (1948). D'altra banda, impedir a alguns d'aquests immigrants, que sovint són els que es troben en situació més vulnerable, l'accés als drets i serveis bàsics és deixar-los en una situació d'exclusió social, que també perjudica el bon funcionament del conjunt de la societat.

Aquesta exclusió encara és més greu quan afecta els infants, especialment protegits pels Tractats Internacionals, com ara la

Convenció Internacional dels Drets dels Infants (1989), que obliguen els poders públics a atendre l'interès superior dels infants per sobre de qualsevol altra consideració.

Aquest principi, com s'ha volgut fer creure, **no és contradictori ni incompatible amb la necessitat de controlar legalment l'entrada i residència d'immigrants** en un país. La residència en un país, legal o il·legal, mentre es dona, no ha d'impedir l'accés als serveis i drets fonamentals corresponents a tot ésser humà mentre es troba efectivament en aquell país.

En aquest sentit, **l'empadronament és precisament l'instrument bàsic** per garantir aquest accés. Per tant, impedir l'empadronament és, de fet, impedir l'accés a drets i serveis essencials. Aquesta és la qüestió clau.

Alhora cal tenir ben present que **empadronar tothom** que resideixi efectivament en un municipi, lluny de tenir cap funció repressiva o de control, és una **informació clau per conèixer adequadament la realitat, la ubicació i les característiques de la pròpia població**. En conseqüència, un padró d'habitants, complet i coherent amb la realitat, és una eina essencial per tal que els ajuntaments puguin planificar i treballar encertadament en favor de la integració social, com també per reclamar a d'altres administracions els recursos necessaris per fer-ho. Per tant, és una eina que han de defensar i a la qual no han de renunciar.

L'empadronament de tots els residents efectius i el seu accés al serveis bàsics al marge de la seva situació legal no és, certament, l'habitual a Europa, però no és l'únic país que ho fa, i això és precisament **una bona pràctica del nostre ordenament jurídic, que cal preservar**, puix que va d'acord amb les exigències dels drets humans i afavoreix la cohesió social.

Ens temem que darrera la proposta de l'Ajuntament de Vic i el debat posterior **hi ha la intenció d'alguns de posar en qüestió aquests principis** (i així ho recullen ja algunes propostes amb vista a les properes eleccions) amb l'excusa de l'aproximació a Europa. No tot el que hi ha a Europa és, per aquest sol motiu, bo i convenient. Al nostre parer, modificar aquests principis seria un greu error, tant des del punt de vista jurídic i eticopolític com des de la perspectiva del bon govern.

Ara bé, el manteniment d'aquests principis obliga l'Estat a aprovar **critèris legals d'actuació clars i, sobretot, a no abandonar els Ajuntaments a la seva sort**, davant la complexitat de la gestió d'aquest fenomen, sinó a **dotar-los progressivament de tots els recursos públics** necessaris per tal que puguin atendre adequadament la nova població que van rebent.

No volem acabar sense deixar constància que aquestes reflexions les fem des de la nostra preocupació, com a entitats, davant les difícils qüestions que planteja el fenomen migratori en la nostra societat, i, també, des de la nostra experiència d'acompanyament i suport als col·lectius immigrants i de sensibilització social en aquesta matèria. I les fem, exclusivament, amb l'ànim de contribuir a la bona gestió col·lectiva de la realitat de la immigració al nostre país.

L'obligació dels poders públics és continuar fent esforços per tal d'anar construint una societat més justa, més cohesionada i més fraternal, basada en el bé comú. Però, això, no ho aconseguiran sense que **cada persona i cada institució assumeixi la responsabilitat en l'àmbit que li pertoca**. En aquest esforç trobaran la nostra col·laboració. Convidem a tothom a sumar-se a aquest repte.

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants
22 de febrer de 2010

La Plataforma està formada per les següents entitats:

ACO, CARITAS, CINTRA-BENALLAR, CON VI VIM, CRISTIANISME I JUSTÍCIA, CRISTIANS PEL SOCIALISME, DELEGACIÓ DE PASTORAL OBRERA DE BARCELONA, DELEGACIÓ DE PASTORAL SOCIAL DE BARCELONA, EKUMENE, FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA, FUNDACIÓ MIGRA-STUDIUM, GOAC-HOAC, GRUP DE JURISTES RODA VENTURA, JOC, JUSTÍCIA I PAU, INTERCULTURALITAT I CONVIVÈNCIA, PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DEL PI, PASTORAL AMB IMMIGRANTS (PAI), RELIGIOSES EN BARRIS, UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (URC), BAYT-AL-THAQFA, INICIATIVES SOLIDÀRIES, COMUNITAT DE SANT EGIDI I COMUNITATS DE VIDA CRISTIANA.